

Vendar to še ni vse. Glavno je — denar! Najprej je treba seveda plačati pošti, ker bi sicer ne prevzela »Zvončka«. Treba pa je plačati tudi papir in tiskarno, ker bi brez papirja in tiskarne ne imeli lista. Tudi sotrudnikom odpade časih kaka kronica — to pa v bolj majhni meri, ker ti delajo po večini zastonj in zgolj iz ljubezni do vas, ki vam je »Zvonček« namenjen. Naročati in plačevati pa se morajo tudi klišeji in podobe, da imate z listom toliko več veselja. In vse te izdatke in račune mora pokrivati naš upravnik. Lahak mu je ta posel, ako ima polno blagajnico denarja. Če pa denarja ni, tedaj ima gospod Jelenc polno skrbi. In večkrat se je že zgodilo, da je moral seči v svoj žep, da je poravnal najnujnejše izdatke. Pisati, opominjati, prositi mora na vse strani, preden ne omehta in zdrami malomarnih naročnikov, dekler se ne spomnijo svojih dolžnosti in ne pošljejo naročnine. — Koliko je to zamudnega pisanja! Ko bi poznali naročniki te njegove skrbi, bi že iz usmiljenja do njega redno plačevali naročnino. Poskrbeli bi tudi, da se število naročnikov dvigne, da bi imel naš upravnik več denarja na razpolago in bi bil lahko »Zvonček« po vsebini in obliki večji in lepši. Kolkilo bi bilo to vredno posebno v sedanjih časih strašne draginje, ko so se vse tiskarske potrebščine v ceni dvignile stokrat ali pa še večkrat! —

Če se vsem tistim, ki so gospodu Jelencu čestitali ob šestdesetletnici njegovega rojstva, pridružujemo tudi mi, sterimo to najlepše s tem, da mu pošljemo toliko naročnine, kolikor si je želi, da bo mogel krasnejši in bogatejši »Zvonček« razpošiljati slovenski mladini! Tako ga najlepše počastimo in zahvalimo za njegovo delo, ki ga nesebično opravlja že dolga leta v naše veselje!

Zimska pesem na bojnem polju.

Zima bela prišla je v gostijo.
 Ni veselja pravega v naravi.
 Sveče smrti v polju zdaj gorijo.
 Veje smrti dih v dobravi.

K meni v vas je prišla žena bela
 in mi pravila povest... Končano!
 V strahu duša vsa je zadrhtela.
 Smrt mi pravila povest je znano...

Vinko Klanšek.

